828/09

Den 5. oktober 2009 blev i sag nr. 75.370:

xxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx xxxx x
xxxx xxxxxxxxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft Familiens Basisforsikring 2 i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt røveri.

Ved elektronisk skadeanmeldelse den 11/10 2008 oplyste klageren, at hun samme dag kl. 14.00 på et stisystem på Vestamager var blevet frastjålet sin taske indeholdende bl.a. en computer og 21.900,00 kr. i kontanter. I skadeanmeldelsen hedder det bl.a.:

> "Jeg kom til at køre et stop for langt med metroen, og ville gå hjem derfra, gik ad stierne fra v. mod p. hvor jeg bor, da jeg gik ved byggeriet tæt ved f. bygning, dukkede en knallert op, jeg gik og var igang med at skrive en besked og da jeg løftede hovedet for at se hvor den kørte henne (så jeg ikke blev kørt ned) blev jeg sparket ud i græs/grus, jeg råbte op, og prøvede at rejse mig hurtigt op, og opdagede med det samme at min taske var væk, råbte ud efter dem at de skulle stoppe, og efter hjælp forbi jeg håbede at nogen ville hjælpe med at stoppe dem, men de kørte bare grinende videre.
> Jeg skyndte mig op og prøve at finde nogen som kunne hjælpe med at fortælle hvad retning de mere præcis var kørt i, og ringede til politiet meget få minutter efter det hele var sket. Jeg ventede på stedet til to betjente kom, og tog rapport."

I bilag til klageskemaet har klageren bl.a. anført:

> "D. 11 oktober omkring kl. 14, tog jeg metroen fra N. mod V., hensigten var at stå af ved Ø. og gå hjem derfra, men da jeg grundet netproblemer var forgabt i min mobil, kørte jeg et stop for langt, og endte ude på V. st. Herfra besluttede jeg mig for at gå hjem, da jeg jo så kunne få mig en cigaret på vejen.
>
> Jeg gik turen langs et industrikvarter, og derefter gennem et stisystem for at gå bagom f. bygningen, krydse motorvejen, og så forbi ø.'s gymnasiet og ende hjemme på ø.'s boulevard ...

Jeg gik i mine egne tanker, irriteret over at nettet på mobiltelefonen drillede, da to unge kørte forbi mig på knallert. Den ene sparkede mig ud i vejkanten, hvorefter de kørte af sted med min computertaske.

Tasken indeholdt min mands Mac Book Pro, min Ipod, 21.900 i kontanter. Jeg råbte op, og løb op for at se om jeg kunne finde hjælp. Jeg ringede med det samme til Politiet, som sendte to betjente. De optog rapport på stedet. Betjentene fortæller at den slags desværre ofte finder sted på sådanne stisystemer, og at det her på a. ofte er rødder fra 'u.p.', som ofte *er* under den kriminelle lavalder.

Samme dag blev sagen anmeldt til Codan.
Herefter gik der 4 dage inden jeg fik en mail om at jeg skulle kontakte en P.B.L., hvilket jeg gjorde straks, men fik en sur besked om at jeg skulle ringe dagen efter. Hvilket jeg gjorde. Han var taksator, og havde ikke tid til at komme før d. 29 - dvs. 18 dage efter overfaldet.
Da B.L. kom, var han meget ubehagelig, og opførte sig som om det var min egen skyld at jeg var blevet overfaldet. Efterfølgende var jeg så rystet, at jeg slet ikke vidste hvad jeg skulle gøre af mig selv. Hvorfor min mand ringede til hans chef, for at bede om en forklaring på hans opførsel. Herefter hørte vi ikke mere fra B.L.

Det næste vi hørte var at en detektiv var sat på sagen. Han ringede og ville endnu en gang have svar på de selv samme spørgsmål som B.L. havde fået svar på, hvilket han selvfølgelig fik.
Min mand og jeg samarbejdede med ham omkring alt hvad han bad om, tilbød ham endda at se videooptagelserne fra metro stationen igennem sammen med ham, da han ikke mente at kunne spotte mig, eller fremsende et billede, så han havde et ansigt at se efter og ikke en kvinde i sort jakke. Dette afviste han dog, og nåede ikke frem til noget som helst, til trods for at han brugte lang tid på dette. Herefter ville han have aktindsigt i mine teleoplysninger, hvilket jeg selvfølgelig gik med til, da jeg intet har at skjule. Dog var hans oplysninger omkring baggrunden for hvorfor han ville have disse oplysninger konstant skiftende, da han det ene øjeblik ville bruge dem for at vide hvor jeg havde været henne den dag, og det andet kun skulle vide hvad tid præcis jeg havde været på metro stationen. Jeg valgte ikke at konfrontere ham med at han fremkom med forskellige oplysninger hver gang man talte med ham.
Efter fire uger, hvor detektiven i stedet for at prøve at finde frem til gerningsmanden, havde brugt tiden på at forsøge at modbevise at situationen var forløbet som var anmeldt til Codan og Politiet, afsluttede han sagen, uden at han var nået frem til en løsning.

Den 10. december - godt 2 måneder efter overfaldet modtager jeg et brev fra Codan, denne gang fra en L.K. som er sagsbehandler.

I brevet afviser hun at udbetale erstatning da hun mener at jeg har handlet groft uagtsomt.
Baggrunden herfor er at jeg før er blevet udsat for tyveri, og hun derfor mener at jeg burde have ændret min adfærd.
Min mand prøver derefter gentagne gange og komme i kontakt med L.K., men uden held, og ingen andre i Codan ønsker at hjælpe os med at få et svar på dette brev. Så han skriver en mail til hende hvor han gør hende opmærksom på at ja jeg er før blevet udsat for tyveri, hvilket også gør at jeg ikke færdes alene om natten. De tidligere episoder har alle været sen aften eller i nattetimerne, f.eks. på vej hjem fra byen om natten, og en anden gang da jeg cyklede hjem fra en veninde og havde en taske i cykelkurven. Disse oplevelser har klart påvirket min adfærd når jeg er ude om natten, og har været medvirkende til at jeg stoppede med natarbejde.

Hvorimod at der her var tale om højlys dag, og et stisystem, og ikke et højkriminelt ghetto kvarter eller lignende. Jeg gik heller ikke og viftede med hverken penge eller computer. Samt at Codans generelle måde at håndtere denne sag på har været kritisabel.

Groft uagtsomt må ifølge retspraksis være forbundet med en så indlysende fare at det for enhver ville være dumt eller farligt at foretage den pågældende handling, og at dette samtidig er noget som burde fremstå klart for enhver.

Jeg vil ikke mene at det kan betegnes som groft uagtsomt at gå hjem fra en metro station kl. 14 om eftermiddagen. Særligt da jeg ved min opførsel ikke har udvist nogen form for uforsigtighed, jeg har ikke haft taget hverken computer eller penge frem i metroen, eller på nogen måde givet udtryk for hvad der var i tasken, L. skriver at det er groft uagtsomt at jeg færdes alene på stisystemerne med et stort pengebeløb. Først og fremmest er beløbet ikke ualmindelig stort i dagens Danmark, og det er ikke første gang jeg har et så stort beløb på mig. Endvidere kan det vel ikke forventes at jeg hyrer sikkerhedsfolk til at eskortere mig når jeg skal fra et sted til et andet.

L.K. vælger så at genoptage sagen, hvilket gør at vi modtager svar igen d. 19 december. Her mener Codan nu at der ikke er samstemmende forklaring til Codan og til Politiet. Og at vi ikke har sandsynliggjort at dette er fundet sted. Da jeg uforstående bad om en uddybning heraf, lød forklaringen at politiet ikke havde taget fodaftryk af min jakke efter at jeg var blevet sparket, til trods for at jeg havde fortalt detektiven, at der var mærker på min jakke. Der var dog i dette tilfælde ikke tale om FODAFTRYK, men støv og skidt, som politiet selvfølgelig ikke ville tage aftryk af, da de fandt det unødvendigt.

Deres argumenter denne gang er at der ikke var vidner til overfaldet. Hvilket åbenbart vil sige at hvis ingen er der til at se en kriminel handling er den åbenbart i orden. Endvidere er stisystemet ikke det mest overrendte.
Samt at Politiet ikke havde oplyst om lignende kriminalitet på stedet Dette stemte slet ikke overens med hvad betjentene oplyste mig da de kom ud på stedet d. 11. Oktober.
Det lægges også til grund at jeg som ungt menneske ikke er et sandsynligt offer, ikke desto mindre er jeg et offer, og da jeg er ca 160 cm høj og vejer omkring 46kg skal der desværre ikke meget til at vælte mig omkuld.

Vi har samarbejdet med Codan på alle punkter, til trods for dette er sagen blevet trukket i langdrag. Jeg finder det meget mærkeligt at et forsikringsselskab når de vil afvise en sag fisker en ny begrundelse op hele tiden, så snart de ikke kan få deres argumentation til at holde.

Derudover er Jeg blevet opsagt af forsikringen, hvilket jeg fuldt ud har accepteret, da jeg ellers alligevel havde skiftet selskab, da jeg føler mig meget ringe behandlet. Dog mener jeg ikke at en opsigelse retfærdiggør manglende erstatning. Overfaldet er sket i en periode hvor jeg var dækket af min forsikring.

Jeg har desværre ikke haft mulighed for at gøre andet for at sandsynliggøre begivenheden end at give alt dokumentation, give aktindsigt i de ønskede dokumenter, og anmelde sagen til politiet, føler derfor at Codan springer let og elegant udenom sit erstatningsansvar ved at konstatere at de ikke vil betale fordi de mener at det er usandsynligt at begivenheden har fundet sted. Jeg kan desværre ikke gå rundt med et kamera i panden, som dokumentere alt omkring mig 24 timer i døgnet

Jeg har desværre ikke mulighed for at medsende originalkvitteringen på de hævede penge eller politianmeldelsen, da B.L. tog disse med d. 29.10, og nægtede mig at tage en kopi af politianmeldelsen.

Jeg har forsøgt at indhente disse hos Codan igen, men indtil videre uden held."

Ved skrivelse af 26/2 2009 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Forsikringstageren anmeldte d. 11.10.08, at hun havde fået stjålet sin taske af en forbipasserende knallertfører, da hun gik på en sti. De stjålne effekter har en samlet værdi af ca. 38.000 kr., herunder 21.900 kr. i kontanter. Det fremgår af anmeldelsen, at pengene var hævet med henblik på at betale for en rejse.

Indledningsvis skal vi oplyse, at forsikringstageren har anmeldt 5 tilfælde af lommetyveri/tasketyverier/ran i 2004, 2005, 2006 og 2007.

Vores skadekonsulent har d. 14.11.08 kontaktet forsikringstageren telefonisk og fået oplyst følgende omkring hændelsesforløbet:

'Jeg kontaktede FT telefonisk, tlf. ...

Hun oplyste, at hun hørt en del om finanskrisen den seneste tid og derfor var blevet urolig for sine penge. De (FT og hendes mand M.) havde ligeledes talt en del med deres bankrådgiver om tingene og han havde sagt de bare skulle tage det roligt.

Den 11. oktober om morgenen så FT på text - tv, at regeringen havde udstedt en hjælpepakke til pengeinstitutterne. FT besluttede derfor, at hun ville hæve sin opsparing og købe billetter til en kommende Thailands tur med det samme. FT og hendes mand kørte derfor til A.'s filial på N. idet de også skulle købe noget andet. I bankens automat hævede FT 21.900,- kr. Herefter kørte de hjem til dem selv igen, hvor FT skulle have noget varmere tøj på.

FT ringede til p.rejser og talte med dem i lidt over 5 minutter. De oplyste, at flybilletter nok ville stige i pris i den nærmeste fremtid og at det derfor var godt at købe nu. FT havde ligeledes spurgt lidt ind til en dags overnatninger og lignende.

FT og M. kørte derfor ind til byen idet han skulle til et kundemøde og hun derfor kunne købe flybilletter hos P.rejser.

FT tog deres bærbare computer med, da hun havde tænkt sig, at mødes med en af sine veninder og vise hende deres brudebilleder. FT blev sat af inde i byen og gik hen til P.rejser der uheldigvis havde lukket. Hun tog derefter hen til I.T. der også havde lukket. FT kunne ikke præcisere tidspunktet for, hvornår hun var ved omhandlende rejsebureauer. Da begge rejsebureauer var lukkede besluttede FT sig for, at tage metroen hjem da hun ikke ville vente på, at M. blev færdig med hans møde.

Undervejs i Metroen forsøgte FT, at sende M. en sms, men på grund af fejl på netværket lykkedes dette ikke. I befippelse her over kørte hun uheldigvis et stop for langt med metroen og endte på V. station.

Hun valgte, at gå hjem via stierne til Ø. Hun gik lidt i sine egne tanker da der pludseligt kom en knallert. Hun så ikke, hvorfra knallerten kom. Hun blev sparket omkuld men rejste sig

hurtigt igen. Hun råbte op, men de køre bare videre imens de grinede og råbte 'fuck dig'. FT opdagede, at hendes computertaske var væk.

FT havde ingen fysiske skader, men hun havde dog et fodaftryk på sin jakke som følge af sparket.

FT forsøgte, at få fat i nogle vidner, men der var ikke nogen på stien.

FT beskrev gerningsmændene som udlændinge, en meget mørk (afrikansk) og den anden mellemøstlig. Begge var under 18 år.

FT kontaktede politiet der ankom til stedet. Betjentene snakkede om, at den ene nok var en somalier og at der skete mange overfald på stierne og som oftest var det unge fra U.P. der lavede balladen.

FT ringede herefter til M. der ankom til stedet. FT havde kontakt med et ældre ægtepar på stien men de havde intet set.

FT gav følgende beskrivelse af hendes påklædning den pågældende dag. Sort halv lang jakke til under lænden, mørkebukser og højhalset bluse. Medbringende en sort computertaske med skulderrem. Derudover havde hun skulderlangt mørkt hår.

FT kunne ikke redegøre for det præcise tidspunkt hun var ankommet til V. station, men var ret sikker på det var ca. 15 minutter inden anmeldelsestidspunktet som er kl. 1430.

Vi har afvist erstatningskravet med henvisning til, at vi ikke finder det sandsynliggjort, at forsikringstageren har været udsat for en forsikringsbegivenhed.

Ved vurderingen heraf har vi lagt vægt på følgende omstændigheder:

- vi har kontaktet K. Politi, Station A., der efter nærmere undersøgelse af optegnelser for det seneste år har oplyst, at der ikke er anmeldt andre overfald i området. Politiet gav endvidere udtryk for, at man anså det for yderst usandsynligt, at en og samme person 4 gange på 4 år skulle være udsat for tasketyveri, ikke mindst henset til forsikringstagerens unge alder
- det forekommer ejendommeligt, at forsikringstageren - der angiver at være påvirket af de tidligere tasketyverier - valgte at gå ad stien tilbage, idet der er fortov langs Ø. B., hvor der færdes flere mennesker
- forsikringstageren anfører, at hun har hævet det forholdsvis store beløb som følge af usikkerhed omkring A.'s forhold. Forsikringstageren har endvidere d. 05.12. oplyst til vores skadekonsulent, at hun allerede dagen efter tyveriet havde hævet det resterende af hendes og ægtefællens opsparing Vi har imidlertid ikke modtaget dokumentation for, at det forholder sig således.
- politiet af afvist udtalelsen om, at det skulle være unge indvandrere fra U.p., idet forsikringstageren ikke havde kunnet give noget signalement af gerningsmændene
- politiet har afvist, at der skulle have været fodaftryk på forsikringstagerens jakke, idet man i så tilfælde ville have forsøgt at sikre et aftryk heraf til bevis i sagen
- vi har kontaktet Metro service sikkerhedsafdeling v/undersøgelsesleder P.N. med henblik på at få undersøgt videoovervågningsmaterialet fra d. 11.10. kl. 14.00 - 15.00 baseret på forsikringstagerens beskrivelse af sig selv og sin påklædning. Undersøgelseslederen har d. 24.11. meddelt, at han havde gennemgået materialet, og ikke kunne se nogen

personer, der passede på det oplyste signalement, befinde sig på eller ankomme til stationen i det omhandlede tidsrum.
- forsikringstageren har oplyst, at hun hævede pengene, hvorefter hun tog hjem og skiftede tøj og ringede til P.rejser. Dette harmonerer ikke med de oplysninger vi har modtaget fra Telia. Heraf fremgår, at forsikringstagerens samtale med P.rejser fandt sted kl. 11.15 - 11.17 (og altså ikke varede 5 minutter). Af bankkvitteringerne fremgår, at de tre beløb er hævet i tidsrummet kl. 12.02 - 12.05.
- det forekommer højst usædvanligt, at man hæver så stort et kontantbeløb for at betale for en rejse, der kunne betales med betalingskort, og ydermere, at beløbet hæves forud for bestilling af rejsen.

På grundlag af disse mange omstændigheder må vi fastholde, at vi ikke finder det godtgjort, at forsikringstageren har været udsat for en forsikringsbegivenhed. Subsidiært gør vi gældende, at for vurdering af sagen forudsættes en nærmere bevisførelse, der ikke kan foregå ved Ankenævnet.

For en ordens skyld skal vi bemærke, at rede penge er dækket med max. 19.000 kr."

Klageren har ved skrivelse af 5/3 2009 til nævnet hertil bl.a. anført:

"Ad 1.
Vi havde ikke talt med vores bankrådgiver før vi hævede pengene. VI havde nemlig ingen anelse om at A. kunne have problemer før vi så det, den pågældende dag. I ren og skær panik, over ikke at kunne overskue følgerne af et evt. bankkrak eller lignende, hævede vi pengene, da vi frygtede at de kunne gå tabt. Ingen af os havde indblik i hvad dette ville føre med sig.

Efterfølgende har vi dog talt med vores bankrådgiver, som har beroliget os, og sagt at vi bare kunne tage det stille og roligt. Hvilket også er grunden til at vi den dag i dag har en opsparingskonto i banken.

NB: Det var ikke blot at banken havde udstedt en hjælpepakke, men direkte at A. havde problemer.

Ad 2.
Jeg ringede til P.rejser kl. 11.15, umiddelbart efter at vi havde set at A. havde problemer.
Jeg talte kort med dem vedr. priser, og blev ikke oplyst at flybilletter højst sandsynligvis ville stige i pris. Denne oplysning havde jeg fra min fars mand. Jeg blev dog oplyst at markedet var meget ustabilt, og at det var usandsynligt at priserne ville blive lavere grundet krisen. Endvidere spurgte jeg til en dags overnatninger, og om det så ville gå under en pakkerejse, i tilfælde af at f.eks. flyselskabet gik konkurs. Vi besluttede hurtigt at ville tage derind, og se hvad de kunne tilbyde, da jeg ikke fik særlig meget ud af telefonsamtalen. Dette er årsagen til at samtalen ikke blev længere. Dog var det mit indtryk at den havde varet omkring 5 min.

Ad 3.
Jeg forsøgte først at kontakte min veninde som jeg ville mødes med og vise billeder, men da hun ikke tog telefonen, besluttede jeg mig for at tage metroen hjem. Planen var dog forinden at M. skulle have hentet mig når han var færdig med sit møde.

Ad 4.
Jeg har på intet tidspunkt oplyst at jeg havde et decideret fodaftryk på min jakke, dog har jeg oplyst at der var mærker efter at jeg var blevet sparket ned. Dette blev fortalt i forbindelse

med at jeg ikke ønskede jakken erstattet, da denne nemt kunne reddes vha. af en omgang rens.

Ad 5.
Jeg har langt mørkebrunt hår, hvilket både er det jeg har oplyst, men også det taksatoren som var herude kunne se.

Ad 6.
Jeg har arbejdet meget om natten, blandt andet som bartender, hvorfor jeg har været ekstra udsat. Derfor er jeg også særlig opmærksom når mørket falder på.
Går praktisk talt aldrig i byen alene, sørger for at blive hentet når jeg besøger venner eller veninder osv.
Jeg er en lille pige på 163 og knap 46 kg, og fremstår derfor ikke som det mest frygtindgydende i gadebilledet, selv om jeg helst ikke vil indrømme det, kan dette også have haft betydning.
Sidste anmeldte tyveri var da der var indbrud i min mands bil, da denne holdt parkeret ved n., og han kom ud til bilen mens to mænd, hvoraf den ene var halvvejs inde i bilen stjal nogle ejendele. Han forsøgte at holde dem tilbage, men de var væk inden politiet kom.

Ad 7.
Jeg henviser her til punkt 6, hvor det skal understreges at jeg er meget opmærksom på ikke at udsætte mig selv for unødig risiko om aftenen hvor jeg før er blevet berøvet. Samtidig med det holder jeg f.eks. meget øje med min pung og telefon(mm) i offentlige transportmidler, eller større folkemængder, jeg går hverken og vifter med penge, eller tager f.eks. min computer frem i toget, i frygt for at de netop skal blive stjålet.
Endvidere ved jeg at jeg har tendens til at glemme/blive usikker, da jeg har lidt af en depression, som jeg til trods for at jeg ikke modtager medicin herfor længere, stadig kan føle snerten af, derfor sørger jeg altid for at tjekke om jeg har låst døren, eller cyklen inden jeg går fra den, om lyset er slukket, om jeg har lagt mit dankort ned i pungen efter at have brugt det osv.
Generelt sørger jeg for at være meget omhyggeligt.
Dog fandt jeg ikke en risiko ved at gå fra V. st. Det er en metro st. fra mit hjem, og ligger i tilknytning til et område hvor jeg dagligt færdes, og føler mig tryg. Jeg valgte at gå af stierne, da denne vej forekom mig hurtigere.
Dog vil jeg til enhver tid mene at det at gå hjem fra en metro st. ved højlys dag, til trods for at jeg går ned af et sti system - IKKE kan blive betegnet som værende groft uagtsomt, som Codan i skrivelse af 10 december 2008.

Ad. 8.
jeg har før tilbudt at fremsende dokumentationen for at det resterende beløb blev hævet dagen efter, Men fik blot at vide at det var unødvendigt og irrelevant. Jeg vedlægger dog dokumentation ved dette brev.
Heri lægges til grund at der d. 11.10 blev hævet to gange 6000 og en gang 9900 (da det var det maksimale vi kunne hæve på en dag), og at der d. 12.10 blev hævet 5300. Vores samlede opsparing var på dette tidspunkt 27.200, årsagen til det lave beløb kan findes i at en del af opsparingen er gået til vores bryllup i august 2008.

Ad. 9.
Da politiet ankom, beskrev jeg de to gerningsmænd som to unge indvandre, jeg antog at de var over 16 da de kørte på knallert, men den ene betjent konstaterede at det kunne jeg ikke være sikker på, da der var mange af de knægte som kørte rundt, som bestemt ikke var gamle nok til at køre på knallert. Jeg fortalte endvidere at de var meget mørke i huden, og

betjentene og jeg talte om at de meget muligt kunne have været somalier. Jeg beskrev derudover knallerten så godt som jeg kunne. Betjentene oplyste mig at der havde været problemer med 'den slags' (efterfulgt af nogle mindre pæne kommentarer), og at dette var et problem i hele området når det kom til den slags stier. Han oplyste mig at de ofte kom fra det han kaldte 'u.p.'.
Hvorfor betjentene ikke vil stå ved disse kommentarer ved jeg ikke.

Ad 10.
Jeg har forsøgt at gøre alt hvad der stod i min magt for at hjælpe Codan med at finde mig på de kameraoptagelse.
Jeg tilbød både at fremsende et billede, så jeg var nemmere at genkende, og tilbød også at tage fri for at gennemse videoen sammen med vedkommende, og derved udpege mig selv. Begge dele blev afvist af Codan, hvorfor jeg stiller mig uforstående overfor at de afviste at få hjælp, når ikke de kunne finde mig på egen hånd.

Ad 11.
Jeg mener ikke at have sagt at jeg talte med p.rejser efter at have hævet pengene. Da dette som beskrevet fandt sted i tilknytning af at jeg så at A. havde problemer, jeg tjekkede vores netbank, og jeg ventede på at manden var klar til at skulle ud af døren.
DOG - kan jeg godt se hvordan denne forvirring kan være opstået i kraft af mail fra. 3.nov. Jeg beklager at have formuleret mig så kringlet at en misforståelse kunne opstå.

Ad 12.
21000 er i mine øjne ikke et så stort kontant beløb at det skulle være uansvarligt, eller usædvanligt at have det på sig. Endvidere blev beløbet ikke hævet med henblik på at betale for en rejse, det blev hævet da vi var særdeles utrygge ved at lade pengene stå på kontoen. Da pengene var tiltænkt en ferie, virkede det oplagt at købe billetter med det sammen, frem for at have rede penge liggende derhjemme.
Det er således frygten for bankens finansielle problemer som gør at vi hæver pengene, hvorfor rejsen ikke er bestilt, og den ikke bliver betalt med betalingskort."

Ved skrivelse af 27/3 2009 til nævnet har selskabet endvidere bemærket:

"Vores forsikringstager har overfor selskabet oplyst, at hun kørte for langt med Metroen, idet hun forsøgte at sende en sms til M., men på grund af fejl i netværket lykkedes dette ikke. I befippelse herover kørte hun uheldigvis et stop for langt med Metroen og endte på V. station.

Ifølge teleoplysninger er dette ikke korrekt.

Ved gennemgang af forsikringstagers telefonoplysninger kan man se, at hun kl. 13:56 befinder sig på K.N., hvor der ligger en metro station.

Kl. 14:12 modtager forsikringstager en sms besked fra tlf. ... Ud fra telemasten befinder forsikringstager sig her ved I.B. metro station.

Kl. 14:16:06 sender forsikringstager en sms besked til tlf. … (M). Telemasten viser, at forsikringstager befinder sig ved C.b., K.

Kl. 14:16:17 modtager forsikringstager en sms besked retur fra tlf. … (M). Samme position.

Kl. 14:16:51 sender forsikringstager en sms besked til tlf. … (M). Samme position.

Kl. 14:16:58 modtager forsikringstager en sms besked fra tlf. … (M). Samme position.

Kl. 14:17:51 sender forsikringstager en sms besked til tlf. … (M). Samme position.

Kl. 14:17:59 modtager forsikringstager en sms fra tlf. … (M). Samme position.

Kl. 14:20:34 modtager forsikringstager en sms besked fra tlf. ... Position Ø.b., K.

På baggrund af ovenstående kan vi fastslå, at forsikringstager undervejs i metroen har sms korrespondance med Morten til trods for, at hun i sin redegørelse har forklaret, hun kom til at køre for langt med Metroen, i befippelse over det ikke lykkedes hende at sende en sms besked til M.

Det er M.S. selv, der har oplyst, at han er indehaver af omhandlende telefonnummer.

Selskabet må fastholde vores stillingtagen i sagen og fastholder i øvrigt vores kommentarer i brev af 26. februar 2009."

Klageren har ved skrivelse af 2/4 2009 hertil anført:

"Kommentarer til Codans Brev af 27. Marts 2009.

Kl 13.56. foretog jeg et opkald til …, Jeg kom ikke igennem, og opkaldet varede derfor 2-3 sekunder.
På det tidspunkt var jeg på vej ned af k.gade på vej ned til metro på n.st. Jeg var på vej fra et rejsebureau, beliggende på F.K. (I.t.), der viste sig at være lukket.

Vedr. Telefonens valg af mobilmaster:
Mobilmaster har et maks. Antal samtale der kan håndteres på same tid, det vil sige hvis der er fyldt på den mast der har bedst signal, bliver ens samtale rykket til en anden. Derudover bliver signalet sendt som bølger, det vil sige står man for tæt på en mast vil der ikke være signal fra den pågældende mast, men derimod fra en mast med stærkere signal, som ligger længere væk.
Selv ved en meget præcis søgning på hvor en mobiltelefon befinder sig, skal medregnes en fejlmargen på op ca. 4-500meter, til tider mere. (Kilde: Teknisk afdeling hos SONOFON).

Det er således ikke usandsynligt at jeg benyttede mig af den telemast ved k.n., til trods for at jeg bevægede mig ned af k.gade.

Som det kan ses på billede ovenfor tager det metroen 5 min at nå frem til i.b. Hvilket stemmer nogenlunde overens med at jeg kl 13.56 var på vej til n. st, her skulle købe billet, og vente på en metro.
Igen skal her dog gøres opmærksom på at jeg ikke nødvendigvis befandt mig præcis på I.b. metro st, men benyttede den telemast som var på i.b. st.

Herefter fortsatte jeg med metroen, antager man at jeg befinder mig på i.b. st. Omkring kl. 14.10-14.12 lander jeg på V. st. Omkring kl. 14.18-20.

I den forbindelse mener jeg at det er relevant at holde for øje at påstanden om at jeg befandt mig ved c.b. fra kl. 14.16.06 frem til kl. 14.17.59 (næsten 2 minutter) ikke er sandsynlig, da jeg befandt mig i metroen, og denne ikke holder stille i 2 min af gangen, såfremt kør-

sel foregår efter planen. I den forbindelse henvises til kommentaren i min indledning vedr. telemaster. Dette støtter påstanden om at beregning af placering vha. Telemast ikke er præcis. Hvilket i øvrigt ordret blev sagt til mig af Codans Detektiv.

Jeg har under hele turen i metroen forsøgt at komme i kontakt med M., Fra jeg stiger på metroen ca. 14.05, grundet de omtalte net problemer får jeg først 'hul' igennem til M. kl. 14.16 - DVS. Jeg har siddet i 10 minutter og forsøgt at sende en besked, deraf min irritation, og forvirring, Jeg havde mange gange prøvet at sende en besked forgæves, hvilket medførte at jeg overhovedet ikke havde fokus på hvor jeg var, og mere præcist hvor jeg stod af, jeg fokuserede på min telefon, og oversåi den forbindelse mit stop. Det tager ca. 3 min at køre fra B.C. til V., hvilket ikke er lang tid når man sidder og fokuserer på sin telefon. Særligt ikke hvis man holder for øje at jeg opdagede at jeg var kørt for langt så snart metroen lukkede dørene på Ø. st.

Som jeg også oplyste Codan, havde jeg længe haft problemer med min telefon, blandt andet manglede jeg tit net, kunne ikke sende beskeder. Jeg kunne forsøge at sende en besked flere gange, når det så endelig lykkes, viser det sig ofte at vedkommende enten modtager flere af samme besked, eller at jeg modtager svar på en besked som jeg troede ikke var blevet sendt af sted.

Jeg har flere gange haft kontaktet Telia vedr. dette problem, da det blandt andet også havde givet sig til udtryk ved at min telefon i længere perioder påstod at nettet var optaget, roamede over på svensk net, og benyttede sig af svenske telemaster, selvom jeg var i f. eller på min hjem adresse. (Igen en indikation af at men ved hjælp af telemaster ikke 100% kan vurdere hvor man befinder sig). Samtidig skal det nævnes at dette er en generel fejl hos Telia, som mange flere oplever oftere."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Indboforsikringen**
(Afsnit 3-7)

3. Hvilke genstande er dækket?

…

3.3 **Penge m.m.**

Som 'penge m.m.' anses:

- Penge
- Pengerepræsentativer, herunder bl.a. ubrugte frimærker og værdipapirer. Dækningen er begrænset til max. kr. 19.800 (2009)

…

4.8 **Røveri, overfald m.v.**

4.8.1 Forsikringen dækker:

4.8.1.1 Tyveri af forsikrede genstande sket under anvendelse eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold (røveri).

…

4.8.1.3 Tyveri af tasker med indhold, når disse frarives sikrede.
Dækningen kan ikke overstige kr. 19.800 (2009)

11. 75.370

4.8.1.4 Andre skader på forsikrede genstande som følge af overfald på sikrede personer."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at sagen ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse i form af forklaringer mv. om det passerede.

Sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald foregå under en retssag.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand